

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615202358
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615202358.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľky: V. W., G.. XX. XX. XXXX, K. L. M., I. XXX/X, štátny občan SR, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 226,37 eur s príslušenstvom, o námietke miestnej príslušnosti, t a k t o

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 226,37 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 226,37 eur od 27. 03. 2015 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a navrhovateľke náhradu trov konania a to trov právneho zastúpenia vo výške 246,25 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke na účet jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 26. 03. 2015 sa navrhovateľka domáhala, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť jej 226,37 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania ročne zo sumy 226,37 eur od 27. 03. 2015 do zaplatenia a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia vo výške žalovanej sumy, o ktorú odporkyňa uhradila odporcovi viac, než mal nárok na základe medzi účastníkmi konania uzavretej Zmluvy o úvere č. 5370882 zo dňa 16. 02. 2007.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 4C/85/2015-41 zo dňa 14. 04. 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06. 05. 2015 námietku miestnej príslušnosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš uplatnenú odporcom podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10. 04. 2015 zamietol.

Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

Právny zástupca navrhovateľky vo svojom ústnom prednese na pojednávaní ako aj písomnom podaní doručenom súdu dňa 14. 05. 2014 trval na podanej žalobe. Uviedol, že z ustanovenia § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch jasne vyplýva, že spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Sám zákonodarca formuláciou tohto ustanovenia dáva jednoznačne najavo, že spotrebiteľským úverom je každý úver poskytnutý veriteľom spotrebiteľovi. Odporca má v predmete podnikania od 14. 03. 2001 poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a je jednou z najväčších, ak nie najväčšou spoločnosťou pôsobiacom na slovenskom úverovom trhu. Navrhovateľ si nebral úver na účel

zamestnania, povolania alebo podnikania, preto uzavretím zmluvy o úvere došlo k vzniku spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy o úvere je daný taktiež tým, že predmetná zmluva jednoznačne bola aj je spotrebiteľskou zmluvou aj podľa ust. § 52 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa § 23a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Odporca pri uzatváraní úverovej zmluvy konal absolútne ignorujúc odbornú starostlivosť a ignorujúc nielen ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, ale spotrebiteľské právo. Zmluva o úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovení, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi, sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutý úver, pod ktorý skrýva odporca svoje úroky, čím obchádza zákon. Odplata za poskytnutý úver teda predstavuje 95,42 % ročné navýšenie úveru, čo niekoľkonásobne prevyšovalo odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v danom období a v obdobných prípadoch, čo je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. V prípade bezdôvodného obohatenia môže ísť o obohatenie nedbanlivostné alebo úmyselné. V prejednávanej príhode ide podľa názoru navrhovateľa o úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, čo odôvodňuje navrhovateľka nasledovne: z výpisu z obchodného registra vyplýva od ktorého dátumu odporca aktívne podniká v oblasti poskytovania úveru t.j. od 14. 03. 2011. Zákon 258/2001 Z. z. účinný od 01. 10. 2001 už od jeho prvej účinnosti obsahoval povinnosť uvedenú v § 4 písm. g) - ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva bola uzavretá 16. 02. 2007, tzn. po 6 rokoch podnikania v oblasti poskytovania úverov, kedy po celý čas platila zákonná nevyrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti v prípade absencie RPMN. Dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať RPMN je nevyhnutné hodnotiť ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Aj v prípade, ak by sa neaplikoval Zákon 258/2001 Z. z. podľa ust. § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky, avšak aj v prípade, ak táto výška úrokov nie je priamo zákonom limitovaná, nemožno dohodnúť akúkoľvek výšku úrokov. Výška úrokov nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Odmena na úrovni 95,42 % ročne je v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení dňa 10. 04. 2015 žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že dňa 16. 02. 2007 uzatvoril odporca ako veriteľ s dlžníčkou Zmluvu o úvere č. 5370882. Odporca právny status navrhovateľky ako spotrebiteľa razantne popiera. Odporca zdôrazňuje, že čo sa týka Zákona o spotrebiteľských úveroch a povinnosti uvádzať RPMN, je notoriétou, že do 31. 12. 2007 tento zákon obsahoval chybný vzorec pre výpočet RPMN, čo povinnosť uvádzať tento údaj veľmi relevatizuje. Okrem toho, do RPMN sa nezahŕňali zmluvné sankcie (ani úrok z omeškania) a z poplatkov prichádzal do úvahy poplatok platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru. Zmluva predstavuje absolútny obchod, ktorý podľa kogentného ustanovenia Obchodného zákonníka, sa riadi len ustanoveniami Obchodného zákonníka. Poplatok za poskytnutie úveru nie je podľa odporcu neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že odporca je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne - vyššie oproti bankám. Samotná výška príslušného poplatku v čase uzatvorenia zmluvy o úvere navrhovateľke vyhovovala, keďže nič proti jeho výške nenamietala, zmluvu o úvere uzatvorila a peniaze prostredníctvom obchodného zástupcu prevzala, teda bolo na dobrovoľnom rozhodnutí navrhovateľky, či na dané podmienky úverovej zmluvy pristúpi, alebo nie. Čo sa týka príslušného poplatku tento v 1/3-ine predstavuje úrok v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a v 2/3 náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tou spojenou. Je logické, že vzhľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko, sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi tiež vyššie, ako obvyklé bankové úroky. Pre zistenie obvyklého úroku pre tento typ pôžičky je nutné zistiť, aká výška úrokov bola požadovaná obdobnými podnikateľskými subjektmi v prípade zmlúv o krátkodobej pôžičke a úvere v určitom období. Odporca je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Odporca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol a majetkový prospech získal odporca z poctivých zdrojov. Odporca razantne odmieta, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Vydania bezdôvodného obohatenia sa navrhovateľka môže domáhať v subjektívnej dvojročnej lehote, najneskôr však do uplynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to napriek tomu, že poškodenému tak plynie druhá premlčacia doba. Nakoľko bola zmluva uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, bezdôvodné obohatenie a následné preskúmanie otázky, či došlo k úmyselnému alebo neúmyselnému obohateniu,

považujú za bezpredmetné, pretože Obchodný zákonník nerozlišuje úmysel, ale pevne stanovuje dobu premlčania bezdôvodného obohatenia na štyri roky. Súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesenú námietku premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynútiteľnosť uplatneného práva.

Navrhovateľka uviedla, že ju v novembri roku 2014 kontaktoval p. P., že úver je preplatený a že odporca nemá nárok na úroky a poplatky. Čiže sa o tomto sa dozvedela až vtedy, čo ju kontaktoval jej právny zástupca, ktorému následne udelila plnú moc. Medzi ňou a odporcom sa nevedlo žiadne súdne a následne exekučné konanie.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise a to s kópiu Zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 16. 02. 2007 (č.l. 4 spisu), s prehľadom predpísaných splátok a úhrad (č.l. 4 rub spisu), s výzvou na vrátenie plnenia bez právneho dôvodu zo dňa 19. 03. 2015 (č.l. 5 spisu), s plnomocenstvom udelenom Advokátskej kancelárii JUDr. Peter Rybár, s.r.o., navrhovateľkou dňa 12. 12. 2014 (č.l. 3 spisu)..

Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd zistil tento skutkový a právny stav.

Súd mal preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 16. 02. 2007 uzatvorená Zmluva o úvere č. 5370882, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 14.000 Sk, ktorý sa navrhovateľka zaviazala vrátiť veriteľovi zvýšený o príslušný poplatok vo výške 13.560 Sk na celkovú sumu 27.360 Sk v 12 mesačných splátkach po 2.280 Sk počnúc od 12. 03. 2007. Splátky zo strany navrhovateľky boli uhradené nasledovne 75,68 eur dňa 12. 03. 2007, 75,68 eur dňa 02. 05. 2007, 75,68 eur dňa 12. 06. 2007, 75,68 eur dňa 05. 11. 2007, 75,68 eur dňa 12. 12. 2007, 9,96 eur dňa 22. 12. 2007, 75,68 eur dňa 10. 01. 2008, 75,68 dňa 11. 02. 2008, 75,68 eur dňa 11. 03. 2008, 75,68 eur dňa 10. 04. 2008, 75,68 eur dňa 07. 05. 2008, spolu navrhovateľka uhradila 691,08 eur. Výzvou zo dňa 19. 03. 2015 navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzvala odporcu na vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 226,37 eur v lehote do 26. 03. 2015.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. 01. 2013 touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba N. R. K. 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd návrhu navrhovateľky vyhovel. Súd mal preukázané, že medzi účastníkmi konania a to navrhovateľkou ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom bola dňa 16. 02. 2007 uzatvorená Zmluva o úvere č. 5370882. Uvedená zmluva bola uzavretá za účinnosti Zákona 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto sa na ňu vzťahujú, napriek tomu, že zmluva o úvere predstavuje absolútny obchod, normy spotrebiteľského práva, keďže ju uzatvorila navrhovateľka ako spotrebiteľka, ktorá nekonala v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva uzatvorená podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka, ako aj podľa ktoréhokoľvek iného zákona, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, keď súčasne je zrejmé, že zmluvná strana je dodávateľ (nebankový subjekt) s poukazom na predmet jeho podnikania a na druhej strane je spotrebiteľ. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je jednoznačne spotrebiteľskou zmluvou. V čase uzavretia Úverovej zmluvy v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z. z. podstatnou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol okrem všeobecných náležitostí aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ak nebola uvedená, spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. V Zmluve o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania absentuje údaj o RPMN, čo má za následok, že úver poskytnutý navrhovateľke sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporca poskytol navrhovateľke sumu 464,56 eur, navrhovateľka uhradila 691,08 eur, teda o 226,37 eur viac. Preto sa podanou žalobou navrhovateľka domáhala vydania bezdôvodného obohatenia na strane odporcu, keďže ide o plnenie, na ktoré od počiatku neexistoval právny dôvod. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom: Navrhovateľka sa vydania bezdôvodného obohatenia domáhala na súde podaním žaloby dňa 26. 03. 2015, subjektívna dvojiročná lehota na uplatnenie práva z bezdôvodného obohatenia začala plynúť v novembri roku 2014, pretože vtedy sa navrhovateľka od svojho právneho zástupcu dozvedela o tom, že na jej úkor sa mal obohatiť odporca, keď svojmu právnenému zástupcovi udelila plnú moc následne dňa 12. 12. 2014. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj navrhovateľka, aj jej právny zástupca a tieto tvrdenia zo strany odporcu neboli žiadnym spôsobom spochybnené. Rovnako odporca nepreukázal, že sa navrhovateľka preukázateľne dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil, skôr. Návrh bol podaný v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe, keďže splátky úveru titulom Zmluvy o úvere boli navrhovateľkou uhrádzané od 12. 03. 2007 do 07. 05. 2008. Súd aplikoval desaťročnú objektívnu

premlčiaciu dobu, nakoľko sa stotožnil s právnym názorom právneho zástupcu navrhovateľky, že na strane odporcu išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Odporca ako nebankový subjekt podnikajúc v oblasti poskytovania úverov a pôžičiek od 14. 03. 2001 už v čase uzavretia zmluvy o úvere dňa 16. 02. 2007 ako podnikateľský subjekt podnikajúci v tejto oblasti musel mať na rozdiel od spotrebiteľky vedomosť o náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona č. 258/2001 Z. z.. Predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru vo výške 14.000 Sk za odplatu skoro v rovnakej výške - 13.360 Sk. Odporca je nebankovým subjektom, ktoré pôsobí na trhu niekoľko rokov, na rozdiel od navrhovateľky, ktorá nemá právnické vzdelanie, odporca disponuje právnickými vzdelanými pracovníkmi, ktorá skutočnosť je súdu všeobecne známa aj z iných súdnych a exekučných konaní. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania tak súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a zároveň zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke uplatnený 5,05 % úrok z omeškania zo súdom priznanej sumy od 27. 03. 2015 do zaplataenia, teda odo dňa nasledujúceho po dátume uvedenej vo výzve na vrátenie bezdôvodného obohatenia v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu omeškania. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala zaplataenia vyššieho úroku z omeškania, súd v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľke, ktorá mala prevažný úspech vo veci a neúspech len v pomerne nepatrnej časti, právo na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie práva proti odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania navrhovateľky pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby (prevzatie, príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd, vyjadrenie k žalobe, účasť na pojednávaní) 4 x 19,92 eur + 1 x režijný paušál po 8,04 eur, 3 x režijný paušál po 8,39 eur + 20 % DPH, spolu 112,89 eur, náhrada za stratu času 8 x 13,98 eur za účasť na pojednávaní dňa 28. 05. 2015 a náhrada cestovných výdavkov zo dňa 28. 05. 2015 hromadným prostriedkom 21,52 eur, spolu trovy právneho zastúpenia 246,25 eur, ktoré trovy konania súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke na účet jej právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.) do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.